

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 19.

Utgit 23 april.

1917

Skrivelse

17 april.

fra Finansdepartementet til overkontrolløren for tobak-
og fyrstikbeskatningen

av 17 april,

hvorved departementet i henhold til den i § 7 i lov om til-
virkning og beskatning av fyrstikker av 29 april 1915 givne
bemyndigelse samtykker i, at der til opbevaring og trans-
port av almindelige fyrstikker av træ benyttes kasser
eller beholdere foruten av de i departementets skrivelser av 26
mai 1915 og 20 mai 1916 (indtat i Lovtidende for nævnte aar)
omhandlede størrelser ogsaa av en størrelse, som er avpasset
for et æskeantal av 720 (5 gros).

Lov

20 april.

om pensionsordning for statens tjenestemænd.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blit forelagt Stortingets beslutning, av 30 mars
1917 saalydende:

Kapitel 1.

Almindelige bestemmelser.

§ 1.

1. Under navn av »Statens Pensionskasse« oprettes en av
staten garantert kasse til bestridelse av de pensioner, som
efter denne lov eller andre love og bestemmelser blir at
utbetale av kassen.

- 20 april. 2. I spidsen for Statens Pensionskasse staar et styre paa tre medlemmer, nemlig en administrerende direktor og to andre direktører, som tillikemed to varamænd beskikkes av Kongen. Lønsregulativ for kassens styre og tjenestemænd fastsættes av Stortinget. Alle nærmere bestemmelser angaaende bestyrelsen gives av Kongen. Kassen bærer selv sine administrationsudgifter (jfr. § 27,4).
3. Fra den tid, da denne lov træder i kraft, henlægges bestyrelsen av Den norske Enkekasse og Pensionskassen for Statens Tjenestemænd under styret for Statens Pensionskasse.
4. Enhver avgjørelse, som i henhold til denne lov træffes av Pensionskassens styre, kan indankes for det regjeringsdepartement, hvorunder Pensionskassen hører.
- § 2.
1. Kongen med Stortingets samtykke bestemmer, hvilke stillinger skal indgaa under denne lovs bestemmelser, med indskudspligt til Statens Pensionskasse, og fra hvilket tidspunkt pligten skal indtræde.
2. Hvis særegne forhold gir grund dertil, kan Kongen bestemme, at indehaver av indskudsforpligtende stilling ikke skal indgaa under denne lov.
- Medlemmer av Regjeringen gaar som saadanne ikke ind under denne lov. Forsaavidt de imidlertid ved sin indtrædelse i Regjeringen indehar indskudsforpligtende stilling, blir forholdet at anse, som om de fremdeles indehadde denne stilling.
- § 3.
1. Som indskudspligtig medlem av Statens Pensionskasse betegnes en person — mand eller kvinde — som er indskudspligtig ifølge denne lov.
2. Som pensionsberettiget medlem betegnes en person, som ifølge denne lov og under dens vilkaar har ret til, fra det av loven fastsatte tidspunkt, at erholde pension (egenpension, enkepension eller barnepension).
3. Som pensionert medlem (pensionist) betegnes tjenestemanden eller vedkommende efterlatte fra det oieblik, da hans pension (eller vartpenger) begynder at løpe.
4. Ethvert myndig medlem (nr. 1—3) og, i tilfælde, umyndig medlems verge pligter at avgi de meddelelser, attester og bevisligheter, som av Pensionskassen forlanges for bedømmelse av dens forpligtelser. Undladelse av at efterkomme denne pligt straffes med bøter.
- § 4.
1. Som grundlag for beregning av en pensions aarlige beløb (pensionsgrundlaget) tjener — hvis ikke anderledes

for tilfældet er særlig bestemt — de aarlige indtægter 20 april. (jfr. § 5), som vedkommende tjenestemand har betalt indskud av paa det tidspunkt, da hans pensionsret indtræder.

2. Som grundlag for beregning av en tjenestemands aarlige indskud (indskudsgrundlaget) tjener — hvis ikke anderledes er særlig bestemt for nogen stilling eller gruppe av stillinger — hans i henhold til § 5 beregnede aarlige indtægt i vedkommende stilling til enhver tid.
3. Hverken pensionsgrundlag eller indskudsgrundlag skal dog i noget tilfælde for nogen stilling eller kombination av stillinger overstige et beløb av kr. 7 000,00.

§ 5.

1. Indtægter, som skal komme i betragtning ved fastsættelse av pensionsgrundlaget og indskudsgrundlaget (§ 4), er:
 - a. indtægter, som ydes av statskassen eller noget offentlig fond eller nogen anden institution under offentlig styre, i form av
 1. fast løn;
 2. personlige lønstillæg;
 3. pengegodtgjørelse, som ydes istedenfor fri bolig, lys, brænde eller andre faste naturalydelser;
 4. naturalydelser, forsaavidt de ikke av Kongen eller ved lov uttrykkelig er undtat; deres værdi i penger fastsættes av det regjeringsdepartement, hvorunder Pensionskassen hører.
 - b. andre indtægter, forsaavidt bestemmelse derom er truffet av Kongen, som i tilfælde ogsaa fastsætter størrelsen av det beløb, som skal komme i betragtning.
 - c. løn for bistilling, forsaavidt det saaledes bestemmes av Kongen.
2. Derimot medregnes ikke saadanne godtgjørelser, hvorav utgifter, som er forbundet med stillingen, skal bestrides, saasom kontorholdsgodtgjørelse m. v.
3. Hvor Kongen finder det fornødent paa grund av gjældende særegne lønningsregler, kan han enten for en viss tid eller indtil videre, og enten for enkelte arter av indtægter eller for den samlede aarsindtægt, bestemme, at et fast beløb skal anvendes ved fastsættelsen av pensions- og indskudsgrundlaget.
4. Likeledes kan der, angaaende det beløb, som skal indgaa i pensions- og indskudsgrundlaget, av Kongen træffes de nærmere bestemmelser, som han maatte finde paakrævet for tjenestemænd ved nogen kommunal eller anden indretning, hvis utgifter delvis bestrides av statsbidrag.

- 20 april. 5. Indtægter, som er underkastet tilfældige ændringer, blir av Pensionskassens styre efter forslag av vedkommende ansættelsesmyndighet skjønsviis at ansætte til et gennemsnitsbeløp enten for et visst antal aar eller indtil videre, forsaavidt ikke bestemmelsen i nr. 3 er kommet til anvendelse paa tilfældet.
6. Ved kundgjørelse om ledige stillinger blir at anføre, hvilke indtægter ifølge denne paragraf kommer i betragtning.
- § 6.
1. Tjenestetiden i en stilling regnes fra ansættelsesdagen, forsaavidt ikke anderledes er bestemt ved ansættelsen. Tjenestetid før fyldte 18 aars alder medregnes dog ikke.
 2. Permisjon for længere tid end 1 aar itræk medregnes ikke, medmindre den er begrundet i tjenestemandens sygdom eller utførelse av noget offentlig hverv, eller er git til benyttelse av offentlig stipendium eller til reise for egen utdannelse. Pensionskassens styre kan dog ogsaa i andre tilfælde gjøre undtagelser fra regelen, naar billighet taler derfor.
 3. For tjenestemand, som har fratraadt en indskudspliktig stilling, og som senere paany er ansat i saadan stilling, skal tjenestetiden før fratrædelsen saavel som efter den nye ansættelse komme i betragtning, saafremt han enten ikke har faat sine indskud tilbakebetalt (§ 14,2) eller ved nyansættelsen igjen indbetaler disse med rente og rentesrente efter 5 pct. aarlig.

§ 7. Saafremt en tjenestemand samtidig indehar flere stillinger, som medfører ret til pension efter denne lov, skal hans samlede indtægt av disse stillinger, beregnet efter § 5, ansees som pensionsgrundlag. Fratræder han nogen av disse stillinger med ret til pension, skal denne utgjøre en saa stor brøkdel av den efter pensionsgrundlaget og tjenestetiden i vedkommende stilling beregnede samlede pension, som pensionsgrundlaget av den fratraadte stilling utgjør av hele pensionsgrundlaget. Ved enhver senere forandring av pensionsgrundlaget skal pensionen omberegnes. Tjenestemandens indtægt ved fratrædelsen i stilling, fra hvilken han er gaat av med pension, skal saavel ved enhver saadan omberegning som ved hans endelige avgang fra statstjenesten medregnes i pensionsgrundlaget. Bistilling, hvis indtægt er medregnet i pensionsgrundlaget i henhold til § 5, 1 c., skal regnes som egen stilling, medmindre Kongen anderledes bestemmer. Pensionskassens styre fastsætter paa grundlag av disse bestemmelser indskud og pension.

§ 8.

1. Det aarlige beløp av en pension eller en tjenestemands indskud avrundes opad til nærmeste tal, som dividert med 12 gir et helt antal tiøre.

2. Pensionerne utbetales mot behørig kvittering og leveattest 20 april. (jfr. § 3,4) efterskudsviis og maanedlig, hvis maanedsterminen utgjør mindst 10 kr., men ellers fjerdingaarlig. Fjerdingaarlig utbetaling kan desuten av Pensionskassens styre fastsettes, dersom særlige forhold, f. eks. pensionistens opphold utenfor riket, gjør det rimelig. Pensioner til enke og barn, som lever sammen, regnes i denne forbindelse som én pension.

3. Pensionist, som opholder sig utenfor riket, maa paa forlangende av Pensjonskassen gi fuldmagt for nogen i riket bostittende til at hève pensionen og har selv at tilveiebringe de efter omstændighetene nødvendige særlige bevisligheter.

§ 9. Pension eller tilbakebetalbart indskud, som tilkommer nogen ifølge denne lov, kan ikke med retsgyldig virkning overdrages, pantsættes eller gjøres til gjenstand for arrest, eksekution eller utpantning. Dog kan der i løpende pensionsterminer og i indskud, som skal tilbakebetales, tages utlæg til dækning av skatter eller andre offentlige avgifter, av ansvar, som tjenestemanden i sin stilling maatte ha paadradd sig likeoverfor det offentlige, eller av ansvar ifølge dom i straffesak angaaende forbrydelse, som medfører tap av medborgerlige rettigheter. Endvidere kan der tages utlæg til fyldestgjørelse av forsørgelsespligt, som maatte paahvile pensionisten efter lov.

§ 10.

1. Statens Pensionskasse kan inndrive resterende indskud (§ 22) ved utpantning. Saafernt gjælden ikke er indbetalt inden 2 maaneder efter utpantningen, blir denne at tinglæse.

2. Naar tvangsauktion, herunder ogsaa indbefattet konkursauktion, forlanges over fast eiendom beliggende utenfor Kristiania og pantsat til Statens Pensionskasse, skal auktionsforvalteren underrette Pensionskassens styre derom saa betimelig, at den kan la møte ved auktionen. Attest av pantebøkerne om, hvorvidt Pensionskassen har panteret i fast eiendom, skal paa forlangende av auktionsforvalteren meddeles uten betaling og uten stempelavgift.

3. Dokument utstedt av Pensionskassen er fritat for stempelpligt.

4. Hvis laan eller renter av laan mot pant i fast eiendom ikke er betalt til bestemt tid, har Pensionskassen adgang til, efter 6 ukers varsel i den officielle Kundgjørelses-tidende og paafølgende bekjendtgjørelse overensstemmende med lovgivningen om tvangsauktioner, at la pantet bortselge ved offentlig auktion uten forutgaaende indkaldelse til forlikskommission, lovmaal og dom. Den berammede auktion skal ikke i noget tilfælde kunne stanses eller under-

20 april.

kjendes ved paaanke til høiere ret. Men vedkommende har sin ret forbeholdt til at anlægge regressøksmaal til erholdelse av fuld erstatning av Pensionskassen.

5. Alle offentlige og kommunale oppebørselsbetjenter eller kasser pligter, efter nærmere av Kongen givne bestemmelser og uten særskilt godtgjørelse, at besørge indeholdelser og pensionsutbetalinger for Statens Pensionskasse.

Kapitel 2.

Egenpension.

§ 11. Enhver tjenestemand, som indgaar under denne lov, har ret til pension (egenpension) eller vartpenger efter de i loven givne regler og vilkaar.

Egenpension er alderdomspension eller invalidpension.

§ 12.

1. Alderdomspension tilkommer en tjenestemand:

- a. naar han fratræder ved eller efter opnaaelse av den for hans stilling bestemte aldergrænse, eller — forsaavidt ingen saadan er fastsat — efter opnaaelse av 70 aars alder.
- b. naar han, tidligst 10 aar før opnaadd aldergrænse eller — i tilfælde — 70 aars alder, frivillig fratræder uten ret til invalidepension, saafremt summen av hans tjenestetid og alder utgjør mindst 80 aar.

2. Det aarlige beløp av en alderdomspension bestemmes efter følgende regler:

- a. Hvis tjenestemanden ved fratrædelsen har en tjenestetid av 30 aar eller mere, tilkommer der ham fuld alderdomspension. Denne skal utgjøre en bestemt procent av pensionsgrundlaget. Procenttallet skal være 66 for ethvert pensionsgrundlag, som ikke overstiger kr. 3 000,00. Det skal synke med 0,004 for hver krone, hvormed pensionsgrundlaget overstiger kr. 3 000,00 til og med et pensionsgrundlag av kr. 7 000,00.
- b. Hvis tjenestemanden ved fratrædelsen har en tjenestetid av mindre end 30 aar, tilkommer der ham en avkortet alderdomspension. Denne skal utgjøre et antal tredivtedeile av den for hans pensionsgrundlag beregnede fulde alderdomspension efter litr. a lik antallet av tjenestear (jfr. § 15,1). Dog skal den avkortede alderdomspension uanset tjenestetid utgjøre mindst 30 pct. av pensionsgrundlaget.
- c. Tjenestetid efter opnaadd aldergrænse medregnes ikke ved beregning av alderdomspension. Hvis for en stil-

ling ingen aldersgrænse er fastsat, regnes aldersgræn- 20 april.
sen til 70 aar.

3. Fratræder en tjenestemand efter mindst 10 aars tjeneste sin stilling uten ret til straks at erholde pension efter denne lov, og uten at han med hjemmel av anden bestemmelse har krav paa at beholde sin løn, tilkommer der ham en opsat alderdomspension fra den for hans stilling fastsatte aldersgrænse, dog tidligst fra hans fylgte 65 aar. Den opsatte alderdomspension beregnes efter tjenestetiden (jfr. § 6) og skal utgjøre et antal tredivtedeile av den til pensionsgrundlaget ved fratrædelsen svarende fulde alderdomspension lik antallet av tjenesteaar. Tjenestetid over 30 aar medregnes ikke.

For det tilfælde, at en saaledes fratraadt tjenestemand samtidig har indehat flere stillinger, eller ved pensionsrettens begyndelse fremdeles indehar anden tjenestestilling eller er fratraadt saadan med pension efter denne lov, skal pensionens beregning fastsettes av Pensionskassens styre under hensyn til bestemmelserne i § 7.

§ 13.

1. Invalidpension tilkommer, efter de i det følgende givne regler og med de i det følgende fastsatte indskrænkninger, en tjenestemand, som maa fratræde sin stilling før opnaadd aldersgrænse paa grund av saadan svækkelse av hans aand- eller legemskræfter, at han maa ansees udygtig til utførelse av sine tjenestepligter.

2. Det aarlige beløp av en invalidpension bestemmes efter følgende regler:

a. Blir tjenestemanden fuldstændig erhversudygtig paa grund av sygdom eller skade, som han har paadradd sig under utførelsen av tjenestepligt eller som er en umiddelbar følge av utøvelsen av nogen tjenestepligt, skal pensionens aarlige beløp uanset tjenestetidens længde være saa stort som den til hans pensionsgrundlag svarende fulde alderdomspension efter § 12, 2 a. Hvor særlige grunde taler derfor, kan det regjeringsdepartement, hvorunder Pensionskassen hører, efter forslag fra Pensionskassens styre bevilge pension av indtil samme beløp, selv om sygdommen eller skaden ikke kan siges at staa i likefrem¹ forbindelse med utført tjeneste.

b. Blir tjenestemanden fuldstændig erhvervsudygtig av andre aarsaker, skal pensionens aarlige beløp beregnes av pensionsgrundlaget og tjenestetiden ved fratrædelsen efter samme regel som i § 12, 2 for alderdomspensioner bestemt, men saaledes, at den ikke skal ut-

20 april.

gjøre mindre end tre fjerdedele av den til hans pensionsgrundlag svarende fulde alderdomspension efter § 12, 2 a. Dog skal pensionen i intet tilfælde kunne utgjøre et høiere beløp end den alderdomspension, vedkommende vilde ha opnaadd efter § 12, 2, om han var blit staaende i sin stilling indtil aldersgrænsen.

c. Blir tjenestemanden vistnok udygtig til tjeneste, men ikke helt erhvervsudygtig, tilkommer der ham en avkortet invalidpension, hvis størrelse fastsættes av Pensionskassens styre for hvert enkelt tilfælde efter invaliditetens aarsak og grad. Dog kan der for indtil to aar fra avskeden tilstaaes ham en pension saa stor som den, der vilde ha tilkommet ham efter litr. a eller b, om han var blit helt erhvervsudygtig. Ved siden av den avkortede invalidpension kan tjenestemanden oppebære opsat alderdomspension, beregnet efter regelen i § 12, 3, men uten lavgrænse for tjenestetid, og løpende fra den alder, som der er bestemt. Det samlede pensionsbeløp maa dog ikke overstige fuld invalidpension efter litr. a eller b.

3. Udygtighet til tjeneste maa, naar det forlanges av Pensionskassens styre, godtgjøres ved skriftlig erklæring fra to læger, som dertil anvises av styret. Saadan erklæring blir at avfatte efter et av styret fastsat skema. Honoraret betales av tjenestemanden, saafremt han selv har ansøkt om avsked med pension, og dette blir ham negtet, men ellers av Pensionskassen.

Saafremt tjenestemanden ikke engang for alle er erklært helt arbeidsudygtig for fremtiden, pligter han indtil sit fyldte 55de aar inden hvert kalendersaars utgang at indlevere til Pensionskassen helbredserklæring fra en av Pensionskassens styre anvist læge, avfattet efter et av dette fastsat skema. Honoraret for saadan erklæring betales av Pensionskassen.

Ogsaa efter at ha fyldt 55 aar kan han indlevere saadan helbredserklæring med krav paa behandling efter denne paragrafs nr. 4. Pensionskassens styre bestemmer i saa fald, av hvem honoraret blir at betale.

4. Hvis en med invalidpension avgaat tjenestemand's erhvervs-evne væsentlig forandres, skal størrelsen av hans pension optages til revision i henhold til bestemmelse i nr. 2.

5. Hvis en tjenestemand vistnok erkjendes at være ute av stand til at besørge sin tidligere tjeneste, men fremdeles antages at kunne overta en anden passende indskudsforpligtende stilling, pligter han at motta ansættelse i saadan, dog i regelen uten forandring av bosted, hvorefter pen-

sionen bortfalder. Er indtægten av den nye stilling mindre 20 april. end av den stilling, hvorfra han er avskediget, faar han forskjellen utbetalt av statskassen som personlig tillæg, mens pensionen bortfalder.

Den samme forpligtelse paahviler naarsomhelst en tjenestemand, som er gaat av med invalidpension, saalænge han ikke har naadd 55 aars alder.

Pension ved den endelige avgang beregnes efter den samlede tjenestetid (§ 6, 3).

Negter vedkommende at motta ansættelse i den nye stilling uten at fremføre beviser for saadan svakelighet, som hindrer ham fra at utføre de med stillingen forbundne pligter paa forsvarlig maate, eller andre grunde, som findes fyldestgjørende, kan pensionen helt eller delvis bortfalde.

6. Ret til invalidpension bortfalder:

- a. naar tjenestemanden selv med forsæt har foraarsaket utjenstdygtigheten;
- b. naar utjenstdygtigheten indtræder inden 2 aar efter ansættelsen og skyldes en sygdom, som han maa antages at ha lidt av, og hvis følger han maa antages at ha været vidende om ved ansættelsen.

7. Oppebærer en tjenestemand, som er avgaat med pension efter denne paragraf, desuten invalidrente av Riksforsikringsanstalten, formindskes hans pension med invalidrentens beløp, saaledes at pensionen helt bortfalder, hvis invalidrenten utgjør mindst likesaa meget som pensionen.

§ 14.

1. Naar en tjenestemand fratræder sin stilling, enten fordi den inddrages, eller efter opsigelse uten egen skyld, og han hverken har ret til straks at erholde alderdomspension efter § 12, 1 eller med hjemmel av anden bestemmelse har krav paa at beholde sin løn, kan Pensionskassens styre i indtil 5 aar fra fratrædelsen tilstaa ham i aarlige vartpenger et beløp av indtil den av hans pensionsgrundlag efter § 12, 2 a beregnede fulde alderdomspension, med forpligtelse som i § 13, 5 for pensionerte invalide tjenestemænd bestemt. Vartpengenes størrelse bestemmes for 1 aar ad gangen.

2. Fratræder en tjenestemand sin stilling uten ret til pension efter denne lov, og uten at han med hjemmel av anden bestemmelse har krav paa at beholde sin løn, skal han faa tilbakebetalt de av ham gjorte indskud uten renter. Saadan tilbakebetaling finder ogsaa sted, naar en tjenestemand, som er ansat paa prøve, maa fratræde, fordi han ikke opnaar fast ansættelse.

20 april.

§ 15.

1. Tjenestetiden regnes i hele aar; brøkdelen av et aar lik $\frac{1}{2}$ eller derover regnes som et helt aar.
2. En tjenestemands egenpension løper fra den dag, hans løn ophører, til og med maanedsdagen efter hans død.
3. Løpende egenpension eller vartpenger ophører, foruten i de i § 13,5, jfr. § 14,1, omhandlede tilfælde, naar og saalænge pensionisten gaar i fremmed krigstjeneste uten samtykke av Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Kapitel 3.

Enkepensioner. Barnepensioner.

§ 16. Enke efter en ifølge denne lov pensionsberettiget eller pensionert tjenestemand er berettiget til pension av Statens Pensionskasse efter de nedenfor givne nærmere regler og vilkaar. Like med enke regnes hustru, hvis egteskap er oppløst ved dom paa grund av mandens forsvinden.

§ 17.

1. Enkepensionens aarlige beløp skal utgjøre 30 pct. av pensionsgrunlaget for manden ved hans død, eller ved pensioneringens begyndelse, hvis han dør som pensionist, dog ikke under kr. 200,00 og ikke over kr. 1 500,00.
2. Enkepensionen løper fra mandens dødsdag til og med maanedsdagen efter enkens død.

§ 18.

1. Retten til enkepension bortfalder:
 - a. dersom egteskapet er indgaat, mens tjenestemanden lider av en sykdom med dødelig utgang inden et aar efter vielsen;
 - b. dersom egteskapet er indgaat, efterat manden har fylt 60 aar;
 - c. dersom egteskapet er indgaat, efterat manden har fra-traadt vedkommende stilling.
2. Hvis enken ved tjenestemandens død oppebærer eller senere erholder pension som tidligere tjenestemand, skal hendes enkepension efter § 17 formindskes med det beløp, som hendes pension utgjør, saaledes at enkepensionen helt bortfalder, hvis den er lik eller mindre end egenpensionen.
3. Naar en indskudspliktig tjenestemands egteskap oppløses, skal det i dommen eller bevillingen bestemmes, om hustruens ret til enkepension skal vedvare eller ikke. Ved avgjørelsen herav faar reglerne i lov om adgang til oppløsning av egteskap av 20 august 1909 § 14, 2det led, tilsvarende anvendelse. Pensionsretten bortfalder i ethvert tilfælde, hvis manden gifter sig paany, eller hvis hustruen i hans live

indgaar nyt egteskab. Hvor det av særlige grunde findes 20 ap rik. billig, kan det dog i dommen eller bevillingen bestemmes, at retten skal vedvare, selv om manden gifter sig paany.

4. Løpende enkepension ophører, naar enken indgaar nyt egteskab, men den begynder atter at løpe, hvis det nye egteskab opløses ved mandens død. Har hun ret til enkepension ogsaa efter den sidste mand, utbetales dog alene den største av pensionerne.

5. Naar særlige grunde taler derfor, kan vedkommende regjeringsdepartement efter forslag av Pensionskassens styre bevilge hel eller delvis pension i de i nr. 1 nævnte tilfælde. § 19.

1. Efterlater en pensionsberettiget eller pensionert tjenestemand egtefødte barn, skal Statens Pensionskasse yde disse barn en pension indtil deres fyldte 18 aar. Like med egtefødte regnes barn, som er legitimert ved senere egteskab.

2. Pensionsberettiget barn, hvis mor lever, skal ha enkel barnepension. Pensionsberettiget barn, hvis mor er død, skal ha det dobbelte av enkel barnepensions beløp.

3. Enkel barnepensions størrelse skal avhænge av det samlede antal pensionsberettigede barn, tjenestemanden efterlater, og findes paa følgende maate:

Først beregnes den samlede sum av enkle barnepensioner for samtlige tjenestemandens pensionsberettigede barn i procent av den til pensionsgrundlaget svarende enkepension efter § 17. Den skal utgjøre:

for 1 barn 25 pct. av enkepensionen

» 2 » 45 » - —

og derefter yderligere 15 pct. av enkepensionen for hvert barn indtil et maksimum av 100 pct. av enkepensionen.

Enkel barnepension for hvert barn findes derpaa ved, at man dividerer den samlede sum med barnenes antal.

4. Barnepension beregnes fra farens dødsdag. Fordobling av løpende barnepension i henhold til nr. 2 beregnes fra morens dødsdag.

5. Utenfor egteskab født barn, for hvis vedkommende farsskapet er fastslaaet paa den maate, som er bestemt i lov av 10 april 1915 om barn, hvis forældre ikke har indgaat egteskab med hverandre, tilkommer barnepension med 5 pct. av pensionsgrundlaget for faren ved dennes død, eller ved pensioneringens begyndelse, hvis han dør som pensionist. Dog skal saadan pension i intet tilfælde være lavere end kr. 50,00.

Er moren død, forbobles denne barnepension.

§ 20.

1. Naar fratraadt tjenestemand med ret til opsat alderdomspension, efter § 12,3 ved sin død efterlater sig enke, som

20 april. var berettiget til enkepension ved hans fratrædelse, skal hun ha en avkortet enkepension. Denne skal utgjøre et antal pct. av pensionsgrundlaget ved mandens fratrædelse lik antallet av hans tjenestear, dog ikke over kr. 50,00 for hvert tjenestear. Er tjenestetiden 30 aar eller mere, skal enken ha fuld enkepension efter § 17.

2. Naar fratraadt tjenestemand med ret til opsat alderdomspension efter § 12,3 ved sin død efterlater egtefødte barn under 18 aar, som er født før hans fratrædelse, skal de ha avkortet barnepension. Dennes størrelse skal beregnes av den i henhold til nærværende paragrafs nr. 1 beregnede enkepension efter reglerne i § 19. Er tjenestetiden 30 aar eller mere, skal de ha fuld barnepension efter § 19.

3. Naar fratraadt tjenestemand med ret til opsat alderdomspension efter § 12,3 ved sin død efterlater barn under 18 aar, som ved hans fratrædelse var pensionsberettiget efter § 19,5, skal det ha en avkortet barnepension. Denne skal utgjøre 1/6 pct. av pensionsgrundlaget ved tjenstemandens fratrædelse for hvert tjenestear, men hvis moren ogsaa er død, det dobbelte av det saaledes beregnede beløp, jfr. § 19,4. Er tjenestetiden 30 aar eller mere, skal barnet ha fuld barnepension efter § 19,5.

§ 21.

1. Naar en efter denne lov pensionsberettiget eller pensionert kvindelig tjenestemand avgaar ved døden, skal, i tilfælde, §§ 17—20 gives tilsvarende anvendelse for hendes efterlatte enkemand saavel som for hendes efterlatte barn.

2. Saafremt begge forældre er døde, og begge hadde ret til egenpension efter denne lov, skal dobbelt barnepension efter § 19, nr. 1 og 5, jfr. § 20, nr. 2 og 3, beregnes av morens pensionsgrundlag, hvis pensionsbeløpet derved blir størst, men ellers av farens.

Kapitel 4.

Indskud. Fond.

§ 22.

1. Enhver tjenestemand, som indgaar under denne lovs bestemmelser, pligter, saalænge han oppebærer de forutsatte indtægter, at indbetale til Statens Pensionskasse indskud, der blir at beregne efter den til enhver tid gjældende indskudssats og de nedenfor givne regler. For permissionstid, som medregnes i tjenestetiden (§ 6), betales likeledes indskud.

2. Indskuddet beregnes i forhold til indskudsgrundlaget efter en procentsats, som bestemmes av Kongen med Stortingets samtykke. Satsen maa dog ikke overstige 10 pct.

3. Tjenestemandens indskud erlægges i maanedlige terminer 20 april og regnes løpende fra og med den 15de i den maaned, da indlemmelsen sker; de forfalder forskudsvis den 15de i hver maaned og avholdes — forsaavidt dertil er anledning — i indtægtene for samme maaned.
 4. Dersom nogen av de indtægter, som kommer i betragtning efter § 5, forhoies ved omregulering, skal stillingens indehaver i 3 aar omfram betale et indskud paa 10 pct. av forhøielsen.
- § 23.
1. De av tjenestemændene indbetalte indskud avsettes til et fond (pensionsfondet), hvis renter — saalangt de strækker — anvendes til utbetaling av de ifølge denne lov erhvervede pensioner. Naar renterne ikke lenger er tilstrækkelige, tilskytes det fornødne av pensionsfondet, dog saaledes, at der, indtil anderledes maatte bli bestemt av Kongen med Stortingets samtykke, i hvert av de første 5 aar kun kan uttages av fondet indtil $\frac{2}{10}$ av det samlede indskudsbeløp, som er indbetalt i det foregaaende aar; i hvert av de næste 5 aar kun indtil $\frac{3}{10}$, o. s. v. stigende med $\frac{1}{10}$ for hvert femaar indtil høist $\frac{8}{10}$ av det nævnte beløp.
 2. Forsaavidt de midler, som ifølge nr. 1 til enhver tid er stillet til raadighet, maatte vise sig utilstrækkelige til pensionernes utbetaling, tilskytes det for vedkommende aar manglende av statskassen.
 3. Ved utgangen av det tiende aar efter oprettelsen av Statens Pensionskasse skal der foretages forsikringsteknisk oppgjør av Pensionskassens forpligtelser, særskilt for de tjenestemænd, som er ansat før Pensionskassens oprettelse, og for de tjenestemænd, som er ansat efter dette tidspunkt. Paa grundlag herav skal Pensionskassens styre avgi forslag om bestemmelser for de fremtidige oppgjør, om dækning av eventuelle underskud og anvendelse av eventuelle overskud.

Kapitel 5.

Overgangsbestemmelser.

§ 24.

1. Tjenestemand, som er ansat før denne lov træder i kraft, maa, for at kunne indlemmes i Statens Pensionskasse, inden en av departementet fastsat frist forpligte sig til at fratræde sin stilling ved den for stillingen bestemte aldersgrænse, eller — forsaavidt aldersgrænsen allerede er naadd eller vil bli naadd i løpet av 3 aar efter lovens ikrafttræden — naar vedkommende regjeringsdepartement forlanger det, efterat aldersgrænsen er naadd.
2. Tjenestemand, som er ansat, før denne lov træder i kraft, blir medlem av Statens Pensionskasse, naar hans stilling

20 april.

indlemmes i denne, saafremt han vedtar forpligtelse efter nr. 1 samt, forsaavidt han ikke paa grund av allerede opnaadd aldersgrænse avgaar straks, vedtar at betale indskud i den gjenværende tjenestetid i henhold til § 22, jfr. nærværende paragrafs nr. 4 og 5.

3. For de for nærværende lovs ikrafttræden ansatte tjenestemænd, som fratræder ved eller efter opnaadd aldersgrænse med alderdomspension i henhold til § 12, 1 a, skal ved alderdomspensionernes beregning deres virkelige tjenestetid (jfr. § 12, 2 c) forhøies med 5 aar, dog ikke ut over 30 aar.
4. I det efter § 22 omhandlede indskud kommer til fradrag:
 - a. For tjenestemand, som gjør eller har gjort indskud i Den norske Enkekasse eller paa anden maate har fyldestgjort indskudspligt i denne kasse: 4 pct. av indskudsgrundlaget. Hvis den pligtige enkepension, eller hvad der i dens sted er sikret paa anden maate, ved avbrytelse av forsikringspligten er blit nedsat til et lavere beløb, fastsættes den indtægt, hvorav fradraget skal beregnes, i forhold til det nedsatte beløb efter nærmere bestemmelse av Pensionskassens styre.
 - b. For tjenestemand, som er medlem av Pensionskassen for Statens Tjenestemænd, og som enten fremdeles betaler indskud eller allerede har betalt alle for ham fastsatte indskud til denne kasse: 4 pct. av indskudsgrundlaget. I andet fald blir fradraget at nedsætte efter nærmere bestemmelse av Pensionskassens styre.
5. Saafremt og saalænge indskuddet til Statens Pensionskasse, efter fradrag som ovenfor bestemt, fremdeles vilde bli saa stort, at det sammen med vedkommendes pligtige præmier til Enkekassen, Pensionskassen for Statens Tjenestemænd eller begge disse kasser tilsammen vilde utgjøre mer end 10 pct. av hans indskudsgrundlag, tilstaaes yderligere fradrag i indskuddet til Statens Pensionskasse, saaledes at de samlede pligtige indbetalinger blir formindsket til 10 pct. av indskudsgrundlaget, dog ikke til mindre end de løpende pligtige præmier til de ældre kasser.
6. Indskud, som i henhold til derom fattet stortingsbeslutning (om 6 pct. fradrag i gage m. v.) er indbetalt, før nærværende lov træder i kraft, og midlertidig indsat i sparebank, blir med paaløpne renter at indbetale til pensionsfondet. Dog skal eventuelt det i henhold til bestemmelsen i nr. 4 for meget indbetalte med renter tilbakebetales tjenestemanden eller hans arvinger.

§ 25. I de i henhold til denne lov beregnede pensioner skal der i følgende tilfælde ske fradrag:

- a. hvis en enke oppebærer enkepension av Den norske Enke

kasse eller nogen livrente eller kapitalrente, som maatte 20 april. være hende sikret istedenfor saadan pension eller nogen del derav, blir hendes enkepension efter denne lov at formindske med den pension, iberegnet bonustillæg (§ 27), som hun oppebærer av Enkekassen, eller — om noget er sikret paa anden maate — som hun vilde ha erholdt av Enkekassen, saaledes at hendes enkepension efter denne lov helt bortfalder, hvis fradraget blir saa stort som eller større end denne pension.

- b. hvis en tjenestemand oppebærer pension av Pensionskassen for Statens Tjenestemænd, blir hans pension efter denne lov at formindske med hans pension av nævnte kasse, saaledes at den helt bortfalder, hvis sidstnævnte pension er lik eller større end pensionen efter denne lov.

§ 26. Indtil Kongen med Stortingets samtykke anderledes bestemmer, indbetaler statskassen til Statens Pensionskasse aarlig et beløb svarende til de samlede pensionsudgifter, som utgiftsføres under statsbudgettet i det sidst forløpne budgetaar forut for denne lovs ikrafttræden, avrundet opad til nærmeste hundredetusen kroner, med fradrag av, hvad der hvert aar utbetales av tilsvarende pensionsudgifter under vedkommende senere aars statsbudgetter, samt av, hvad der for aaret maatte være tilskudt ifølge § 23. De indbetalte beløb avsættes til det i § 23 nævnte pensionsfond.

§ 27.

1. Naar en stilling indlemmes i Statens Pensionskasse, bortfalder for fremtidige indehavere pligt til at sikre pension i Den norske Enkekasse og i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd. Saafremt tidligere ansat indehaver indlemmes (§ 24), bortfalder for hans vedkommende pligten til at sikre tillægspension i Enkekassen ifølge § 21 i lov av 21 juni 1895 og i Pensionskassen for Statens Tjenestemænd.
2. Naar denne lov træder i kraft, ophører den i lov av 8 april 1899 § 1 givne adgang til at tegne frivillig forsikring i Den norske Enkekasse.
3. Fra samme tid overføres fra Enkekassens reservefond til et administrationsfond for Enkekassen et beløb av 1 million kroner.
4. Av administrationsfondets renteindtægt i aaret tages det fornødne til dækning av aarets administrationsudgifter for Enkekassen, mens resten lægges til fondet.

§ 28.

1. Ved de treaarige opgjør av Den norske Enkekasses status beregnes præmiereserven ogsaa for de efter loven av 29 juni 1848 tegnede forsikringer paa samme grundlag,

20 april. som er eller blir bestemt for forsikringer efter loven av 21 juni 1895.

2. Efter hvert opgjør fastsættes, overensstemmende med lovene av 21 juni 1895 og 22 mai 1902, med hvor store tillæg (bonus) de dertil berettigede forsikringsbeløb skal utbetales i den paafølgende opgjørsperiode, dog saaledes, at der til bonustillæg kan anvendes indtil det hele beløb, som blir tilbake av reservefondet, efterat der som sikkerhetsfond saavel for de nominelle forsikringsbeløb som for de til disse fastsatte tillæg* er avsat 10 pct. av præmiereserven. Bonustillæggene skal ikke i noget tilfælde overstige 60 pct. av de nominelle beløb av forsikringer, som er tegnet efter loven av 29 juni 1848, og 50 pct. for de øvrige bonusberettigede forsikringer.

3. Saafremt der under avviklingen av Enkekassens forsikringer ved noget opgjør skulde vise sig at være overskud tilstede, efterat bonustillæggene har naadd det i nr. 2 fastsatte høieste beløb, samt forsikringsfond og sikkerhetsfond er avsat, overføres dette overskud til et særskilt hjelpefond, hvorav styret kan anvende indtil den hele renteindtægt til hjælp, i særlige tilfælde av trang, for enker saavel i Enkekassen som i Statens Pensionskasse. Hjelpefondets kapital forblir urørt, medmindre det utkræves til opretholdelse av de engang fastsatte bonustillæg.

4. Hvis der ved den endelige avvikling av nogen av de særskilte avdelinger av Enkekassen og Pensionskassen for Statens Tjenestemænd findes midler tilovers, blir disse likeledes at overføre til hjelpefondet.

§ 29. De bestemmelser om indskud og pensionsrettigheter, som er git i denne lov eller blir truffet i medhold av den, blir at opta til revision med fornøden omregulering i det tilfælde, at statens tjenestemænd ogsaa maatte bli paalagt pligt til at indtræde som medlemmer av en eventuel folkeforsikring (folketrygd).

§ 30.

1. Denne lov træder i kraft den 1 juli 1917.

2. Samtidig ophæves §§ 11—16 i lov om Den norske Enkekasse av 21 juni 1895.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 20 april 1917.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

20 april.

av 20 april.

I forbindelse med sanktion av foranstaaende lov er det bestemt, at saker vedkommende Statens Pensionskasse samt Den norske Enkekasse og Pensionskassen for Statens Tjenestemænd herefter overgaar fra Finansdepartementet til Departementet for Sociale Saker.

Kongelig kundgjørelse

20 april.

om stempelavgift til statskassen av røketobak.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 16 mars d. a. fattet følgende beslutning:

Fra den tid, Kongen bestemmer, skal til statskassen erlægges stempelavgift av røketobak, karvet skraatobak herfra undtat, efter følgende satser:

Kr. 0,12 pr. netto 100 gram, naar detalj- prisen, pakningens værdi og stempelavgift iberegnet utgjør fra og med kr. 1,02 indtil kr. 1,50			
» 0,16	—»—	—»—	» 1,50 — » 2,00
» 0,24	—»—	—»—	» 2,00 — » 2,50
» 0,32	—»—	—»—	» 2,50 — » 3,00
» 0,40	—»—	—»—	» 3,00 — » 3,50
» 0,48	—»—	—»—	» 3,50 —

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse som gjældende fra og med 14 mai d. a.

Git paa Kristiania slot den 20. april 1917.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

20 april.

av 20 april.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtægter for rikets kjøpstæder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stad-

20 april. fæstelse paa nedenstaaende av Lillehammer bystyre den 16 november 1916 og 22 mars 1917 vedtagne beslutning til politivedtægter for byen:

1. kapitel.

Om ordenen paa gaten m. v.

§ 1. Paa offentlig gate (hvorunder i denne vedtægt ogsaa indbefattes vei, plads, brygge, strand og park, som er bestemt for almindelig færdsel eller er almindelig befærdet) er det forbudt at stille sig i klynge eller stanse saaledes, at færdselen hindres.

Naar mange mennesker samles paa saadanne steder, skal de rette sig efter politiets anvisning til ordenens overholdelse.

§ 2. Paa offentlig gate maa der ikke foregaa slagsmaal, skriken eller anden larmende eller fornærmelig adfærd, hvorved den offentlige orden forestyrres eller de forbigaaende eller omboende forulempes.

Omdeling paa offentlig gate av aviser, blade eller lignende saker kan av politiet forbydes, naar saadant befryktes at ville gi anledning til uorden.

§ 3. Tilladelse til sang, musik, optog, offentlige møter eller processioner paa offentlig gate maa indhentes hos politiet.

Det er forbudt omvankende gjøglere eller musikanter at musisere, forevise dyr eller andet i gaardene eller paa offentlig gate.

§ 4. Uten politiets særlige tilladelse er det forbudt inden byens grænser at optænde ild i det fri, benytte skytevaaben, avbrænde fyrverkeri eller andre eksploderende stoffe. Det er forbudt paa eller utover offentlig gate at skyte med bue eller lignende, kaste sten, sneball, søle eller andet, hvorved skade kan bevirkes eller de, som færdes der, forulempes.

§ 5. Mineringsarbeide inden byen skal anmeldes til politiet, som kan gi forskrifter for arbeidets utførelse.

§ 6. Paa offentlig gate maa ingen til hinder for færdselen gaa paa ski, skoiter, ake, skli eller leke. Politiet kan gi tilladelse til lek m. v. paa enkelte steder. Spil med kort eller lignende er forbudt paa offentlig gate.

§ 7. Det er forbudt paa offentlig gate at vise sig maskert eller i en dragt, som er egnet til at fremkalde forstyrrelse av den offentlige orden.

§ 8. Paa offentlig gate, plads, i pissoirer eller i portrum, som vender mot offentlig gate, i baat eller anden aapen farkost, beliggende ved brygge eller strand, er det forbudt at nyde berusende drikke.

§ 9. Uten den kjørendes tilladelse er det forbudt at krype

op paa eller henge sig paa vogner eller andre kjøretøier under 20 april. kjørselen eller til saadanne at fastgjøre haandkjerrerr, kjælker eller lignende.

At henge sig bak paa kjøretøier er under enhver omstændighet forbudt.

2. kapitel.

Om ordning av den offentlige færdsel.

§ 10. Uten politiets tilladelse er det forbudt at ta plass paa offentlig gate for at sælge varer eller drive anden forretning.

Har politiet git tilladelse, maa salget kun foregaa paa det dertil anviste sted.

Uten vedkommendes samtykke maa ingen ta plass paa trapper, i portrum eller andre aapne indganger til hus.

§ 11. Kjørere maa kun ta holdeplads, hvor politiet tillater det.

§ 12. Kjøretøier maa kun stanse paa steder, hvor de ikke hindrer færdselen, og altid længst mulig til siden av kjørebanelen.

§ 13. Naar flere vogner, f. eks. til bryllup, markedskjøring m. v., samles paa offentlig gate, skal kjørerne rette sig efter politiets anvisning og følge den vei og orden politiet paapeker.

§ 14. Under hesteutstillinger paa statens utstillingsplass paa Smestadmoen i Faaberg og under markeder i byen gjelder følgende bestemmelser for befordring inden byen:

- a. Tilladelse til at benytte torvet eller anden offentlig plass til holdeplads for vognmænd meddeles av politiet.
- b. Kjøring fra nogen av holdepladsene maa ikke finde sted efter kl. 10 aften.
- c. Efter kl. 8 aften maa kun kjøres i sagte fart.
- d. Personer, som er beruset eller gir anledning til støi eller forstyrrelse, maa ikke befordres.
- e. For benyttelse av torv eller andet sted til holdeplads erlægges for utstillings- eller markedstiden en avgift til Lillehammer bykasse av hvert kjøretøi:

1. For enspændt kjøretøi kr. 5,00

2. » tospændt do. » 10,00

3. » automobiler » 20,00

Betalingen erlægges forskudsvis.

- f. Ingen hest maa benyttes i denne trafik mer end 2 timer ad gangen, og maa hesten mellem hver arbeidstid ha mindst 1½ times hvil.

Tilladelsen kan av politimesteren tilbakekaldes i tilfælde av uorden eller forseelse fra vognmandens side.

§ 15. Forøvrig gjelder ved kjøring i byen, at ethvert lass

20 april. maa staa i rimelig forhold til forspandets trækraft og transportveienes beskaaffenhed.

For kjøretoier, som befordrer passagerer, bestemmer politimesteren det maksimumsantal, som tillates befordret.

§ 16. Paa offentlig fortaag er det forbudt at kjøre, ride eller dra kjærre eller lignende samt at transportere gjenstande, som er til hinder for færdselen eller forulemper de forbigaaende. Paa fortaag kan barnevogner eller barneslæder trækkes; to eller flere saadanne maa ikke trækkes ved siden av hinanden.

§ 17. Eier av til offentlig gate støtende bebygget eller ubebygget grund skal, naar føret er glat, la fortaaget utenfor samme bestrø med sand, ren aske eller lignende.

§ 18. Politiet kan ved særlige anledninger forby færdsel i enkelte gater.

§ 19. Paa offentlig gate er det forbudt at legge eller sette noget, som kan hindre færdselen; likeledes er det forbudt paa offentlig gate uten politiets tilladelse at utføre arbeide, hvorved færdselen hindres eller forbipasserende utsættes for ulempe.

§ 20. Vindusmarkiser mot offentlig gate skal være forsvarlig befæstet og anbragt i en saadan høide, at deres underkant er mindst 2 meter over jorden.

Vinduer, som vender ut mot offentlig gate og ikke er høiere end 2 meter over gaten, maa ikke holdes aapenstaaende i tiden fra kl. 8 morgen til kl. 10 aften.

Trær, hvis grener generer færdselen, skal beskjæres.

§ 21. Berusede personer maa ikke medtages paa motorbaaten eller paa de av færgemændene til oversætningen i sundet mellem Lillehammer og Vingnes benyttede baater forøvrig.

§ 22. I sundet mellem Lillehammer og Vingnes maa tømmer kun henlægges der, hvor byens veivæsen bestemmer.

3. kapitel.

Om avvergelse av fare for færdselen.

§ 23. Etvert arbeide, som berører den offentlige færdsel, maa paa forhaand anmeldes til politiet, som bestemmer, om og i hvilken utstrækning der skal foretages avsperring med eventuel opplysning av arbeidsstedet efter mørkets frembrud.

Gravning i offentlig gate maa kun foretages efter indhentet tilladelse, foruten av politiet ogsaa av stadsingeniøren.

Hvor politiet finder det paakrævet av hensyn til færdselen, blir veidækket at istandsætte av veivæsenet for anmelderens regning.

Alle grøfter maa forsvarlig avspærres og skal efter mørkets frembrud være ordentlig oplyst.

Ethvert arbeide i offentlig gate maa fremmes hurtigst mu-

lig og utføres slik, at det er til mindst mulig hinder for den of- 20 april-
fentlige færdsel.

§ 24. Arbeider med opførelse av nye og nedrivning av ældre bygninger, beliggende ved offentlig gate, skal av eieren paa forhaand skriftlig anmeldes til politiet. Dette kan paaby anbragt hegn eller til avvergelse av fare eller ulempe for de forbi-passerende foreta andre, nødvendige foranstaltninger.

Hegnet fjernes, pladsen ryddiggjøres og gaten eller for-
taaget istandsættes, saasnt dertil er anledning.

Eieren er ansvarlig for, at byggearbeidet fremmes hurtigst mulig.

Ved reparationer av tak, rensning av tak og takrender, op-
pudsning av hus og deslike skal der til advarsel for de forbi-
gaaende utsættes tydelige avvisere for at angi, at færdselen
sammesteds er forbundet med fare eller ulempe. Til mindre
reparationer maa kun anvendes stiger eller flytbare stillaser.

Stillaser, stiger og lignende, som benyttes ved bygningsar-
beide, maa være tilstrækkelig sterke og forsvarlig indrettet.

Heiseindretninger maa kun benyttes av øvede folk.

§ 25. Naar mur, plankeverk eller lignende mot offentlig
gate findes i brøstfældig stand, kan politiet paalægge eieren
inden en fastsat frist at bringe bygverket i ordentlig eller for-
svarlig stand eller, i tilfælde arbeidet ikke utføres, besørge dette
utført paa eierens bekostning.

§ 26. Politiet kan paalægge huseiere at fjerne fra hus-
takene sne eller is, som truer med nedstyrtning.

§ 27. Paa offentlig gate er det forbudt at henkaste glas,
sten, spiker eller lignende.

De foran huslinjen anbragte stoppekraner skal ha forsvarlig
dæksel og maa ikke stikke op over fortaaget.

4. k a p i t e l.

Om torvhandel og torvenes bruk.

§ 28. Naar og hvor, med hvilke varer og paa hvilke betin-
gelser torvhandel maa finde sted, bestemmes av bystyret eller
efter dets bemyndigelse av torvstyret, efterat politimesterens er-
klæring er indhentet.

Fiskehandlere eller andre handlende erlægger for hver lø-
pende meter av den til enhver tid regulerede forhandlingsplads
indtil 20 øre pr. dag efter torvstyrets nærmere bestemmelse.

Magistrat og formandskap er forøvrig berettiget til at ef-
tergi avgiften, naar man finder grund dertil.

§ 29. De pladser paa torvet, hvorfra handelen skal foregaa,
samt den maate, hvorpaa utsalget skal ordnes, anvises av torv-
styret eller dettes formand.

20 april. § 30. Ved torvtidens utløp skal alle varer saavel som de ved forhandlingen benyttede redskaper fjernes fra torvet undtagen i markedsdagene.

§ 31. Avfald eller bedærvede varer maa ikke henkastes paa torvet.

§ 32. Ingen maa legge hindring iveien for den fri adgang til utsalgsstedene eller paa anden maate forstyrre handelen.

§ 33. Efter ankomsten til torvet skal hestene uopholdelig fraspændes kjøretøierne og føres bort, medmindre politiet fritar derfor.

§ 34. I torvtiden maa ingen forlate sin vogn, kurv eller plads, uten at varerne enten er forsvarlig nedpakket eller under tilstrækkelig opsyn.

§ 35. Overopsynet med torvhandelen føres av et torvstyre, bestaaende av politimesteren som formand og 3 av formandskapet for 2 aar valgte medlemmer.

§ 36. Enhver, der tar plads paa torvet for at handle, er pliktig til at meddele de opplysninger, der av torvstyret maatte bli begjært om varerne.

§ 37. Enhver er pliktig til at etterkomme de til forskriftenes etterlevelse og ordenens opretholdelse av torvstyret givne paalæg. Undlates dette, kan vedkommende av torvstyret bortvises fra torvet.

§ 38. Under marked maa ingen handlende ta plads paa torvet uten at ha erhvervet politiets tilladelse.

§ 39. Bevilling paa en bestemt torvplads for længere tid meddeles av politiet.

§ 40. Efter endt torvtid blir torvet at rengjøre ved torvstyrets foranstaltning.

5. kapitel.

Om den offentlige renlighet.

§ 41. Enhver, som eier grund eller bygning ved offentlig gate, pligter at besørge fortaag og rendesten holdt rene utenfor eiendommen. Feining herav foretages mindst en gang ukentlig paa de av politiet fastsatte dage og ellers saa ofte omstændighetene gjør det paakrævet.

Renhold av private aapentliggende veier eller pladser eller gater med tilhørende fortaag, rendesten eller grøft, hvis vedlikehold ikke er overtat av kommunen, paaligger grundeierne.

I tørt veir uten frost oversprøites rikelig med vånd før feiningen. Det maa paasees, at der ikke ved feiningen tilføres kloakkerne faste urenligheter eller om vinteren fast sne eller is.

Dækselover rendesten maa kun anlægges efter stadsingeniørkontorets anvisning. Hus- eller grundeiere, for hvem dækselet er anlagt, pligter at sørge for deres ordentlige vedlikehold og

paase, at de slutter ordentlig og ligger fast. Naar sne falder 20 april. om høsten, skal han foranstalte dækslerne helt avtat og atter paalagt, naar snesmeltningen om vaaren er slut.

§ 42. Naar sne falder, skal den, hvem feiningen paaligger, i den utstrækning og i de gater, som politiet til enhver tid bestemmer, holde fortaaget i ordentlig stand, saa det er fuldt farbart for gaaende.

Sne og is fra tak eller fortaag maa ikke henlægges i kjørebanelen, slik at det paa nogen maate vanskeliggjør sneplogkjøringen eller trafikken forøvrig.

Sneras i kjørebanelen maa saaledes av huseieren uopholdelig fjernes.

Den, hvem feiningen paahviler, pligter likeledes, straks snesmeltningen begynder, at holde rendestenen utenfor sin eiendom fri for sne og is, saa vandet saavel fra egen som tilstøtende eiendomme faar frit avløp, likesom han — naar politiet paabyr det — pligter at fjerne al is og sne fra fortaaget samt at bortkjøre eventuelle snehauger foran eiendommen.

§ 43. Sjøppel og andet avfald samt sne, is, grus og anden fyld maa kun bringes til de dertil anviste steder.

§ 44. Det er forbudt at foreta vask av klær eller kjøretøier ved offentlig vandpost.

Vand maa ikke ledes eller skylles over offentlig gate.

Tepper eller klær maa ikke renses eller utluftes mot eller utover offentlig gate.

§ 45. Privetgjødning og andre stinkende stoffer maa kun utbringes eller utkjøres i tette og tillukkede kasser og vogner og kun paa den tid, som er bestemt i sundhetsvedtægtene. Under transport gjennom byens gater av gjødning eller andre stinkende stoffer maa der ikke stanses. Kun med politiets tilladelse maa gjødning bringes ut paa gaten for der at tømmes i vogn.

§ 46. Vogner, som anvendes til transport av almindelig gjødning, søppel, avfald eller kalk, kul, jord eller sand m. v., skal være tette, saa intet derav spildes paa gaten.

6. kapitel.

Om kjørsel og ridning.

§ 47. Paa sykkel maa der i byens gater kun rides i sagte fart. Hver maskine skal være forsynt med klokke, hvormed varsles, naar gatehjørner passeres, og forøvrig naar det er paa-krævet av hensyn til færdselen. At ride eller trække sykkel paa fortaaget er forbudt. Efterat mørket er indtraadt, skal cyklen være forsynt med tændt løgt.

Hvis hester viser sig urolige ved møte, skal sykkelrytteren stige av sin maskine.

20 april.

§ 48. Kjørende og ridende skal itide varsko personer, som er foran dem paa veien. I byens gater maa der ikke kjøres eller rides hurtigere end i smaat trav. Ut og ind av port eller anden indkjørsel samt paa steder, hvor mange mennesker er samlet, maa der kun kjøres og rides i skritt.

Naar kjørende eller ridende møter hinanden, skal de vike av til høire. Kjørsel forbi en forankjørende sker til venstre.

To kjørende maa ikke kjøre ved siden av hinanden.

Kapkjørsel eller kapridning er forbudt i byens gater.

Politiet kan henvise visse arter av færdsel, f. eks. tømmerkjørsel, til bestemte gater.

Anvendelse av slæpedrag og andre kjøreredskaper, som virker ødelæggende for gatelegemet, kan av politiet forbydes.

Ingen maa kjøre eller ride imot eller ind i liktog, troppeavdeling eller procession, men enhver skal vike avveien for saadanne og holde stille, indtil toget er passert, hvis passagen er trang.

Ingen maa kjøre eller ride paa fortaag eller gangsti.

§ 49. Den, som under kjørsel paa offentlig gate fører tømmerne, maa ikke slippe dem av haanden eller kjøre hesten gaauende paa fortaaget.

Paa offentlig gate eller privat grund, som har aapen utkjørsel til offentlig gate, maa ingen forlate sin hest uten at sørge for, at der holdes forsvarlig tilsyn med den, medmindre den er forsvarlig bundet.

§ 50. Hest maa ikke betroes til nogen, som er beruset eller av andre grunde maa antages ikke at kunne styre den.

§ 51. Paa vinterføre skal de kjørende ha forsvarlige bjelder eller klokker paa sine hester, saa at man i tilbørlig avstand kan høre deres komme.

7. kapitel.

Om hunder og om førsel av hester og kreaturer.

§ 52. Det er forbudt at la hester og kreaturer gaa løse i byens gater; dog kan de drives i flokker eller enkeltvis, naar det sker under tilstrækkelig opsyn.

§ 53. Naar hunder viser sig bidske eller har den vane at gjø ad eller fare mot mennesker eller hester, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde dem bundet eller forsynt med forsvarlig mundkurv.

Det er forbudt at tirre hunder eller hidse dem sammen.

§ 54. Tisper maa i løpetiden holdes inde.

Fra klokken 11 aften til klokken 5 morgen er det forbudt at la hunder løpe ute, naar de ikke ledsager nogen.

Overtrædes foranstaaende bestemmelser, kan politiet for-

anstalte hunden optat og i offentlig blad fremlyse den samt, 20 april, hvis eieren ikke inden 3 døgn indløser den mot betaling av de ved opbringelsen forvoldte omkostninger, la den sælge eller dræpe.

8. kapitel.

Om fredning av offentlige indretninger samt gjærder og opslag.

§ 55. Det er forbudt at skjære eller ridse i, skrive, male eller tegne paa, boie, løsrive eller paa anden maate at beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte indretninger eller gjenstande, f. eks. statuer, springvand, vandposter eller brønder, pissoirer, gateløgter, lögte- og telefonstolper, bænker, indhegninger, rækverk eller lignende.

Det samme gjælder den til offentlig gate støtende del av hus, mur, plankeverk, port eller andet saadant.

Det er likeledes forbudt uvedkommende at flytte eller fjerne bænker, papirkurver eller andre indretninger anbragt paa offentlig gate.

§ 56. Ingen uvedkommende maa klatre op i stolper for elektriske ledninger, kaste efter dertil hørende traader eller beskadige dertil hørende indretninger, tænde eller slukke de paa offentlig gate anbragte lögter eller, uten for at signalisere ildebrand, befatte sig med de offentlige brandsignalapparater.

§ 57. Ingen maa beskadige de paa offentlig gate eller i offentlige anlæg staaende trær ved at avbrække grener eller kvister, avrive eller skjære i barken eller deslike, ei heller opta eller beskadige de omkring trærne til deres beskyttelse anbragte indretninger. Det er likeledes forbudt at avplukke, bortta eller beskadige de i offentlige anlæg værende frugter, blomster eller planter, at henlægge eller henkaste urenlighet, papir eller andet saadant i den slags anlæg eller paa anden maate besudle dem.

§ 58. I offentlig anlæg maa ingen gaa eller sitte utenfor veiene, sitte paa, bestige, stige over eller beskadige de mot offentlig gate anbragte hegn eller gjærder.

§ 59. Paa kirkegaard maa ingen lek eller anden av hensyn til stedet upassende opførsel, uberettiget kjøring eller ridning finde sted.

Det er forbudt at trænge ind paa kirkegaard paa den tid, utgangen holdes lukket, stige over indhegningen eller medta løs hund.

§ 60. Magistraten bestemmer, hvor opslag og bekjendtgjørelser fra øvrigheten eller andre offentlige myndigheter skal finde sted.

20 april. Private opslag eller bekjendtgjørelser paa offentlig eiendom er forbudt og kan fjernes av politiet.

§ 61. Bekjendtgjørelser angaaende teaterforestillinger, konserter og andre forlystelser kan foregaa ved opslag, naar den, paa hvis eiendom opslaget sker, dertil gir tilladelse; et eksempler av bekjendtgjørelsen skal for opslaget tilstilles politiet.

9. kapitel.

Om skilter og utstilling av varer.

§ 62. Skilter skal være forsvarlig befæstet. Fremspringende skilter maa ikke anbringes lavere end 2 meter over gaten.

§ 63. Handlende eller andre næringsdrivende maa ikke uthænge eller utstille varer utenfor sine utsalgssteder, saaledes at de generer den offentlige trafik.

10. kapitel.

Om offentlige forlystelses- og bevertningssteder.

§ 64. Offentlige bevertnings- og forlystelsessteder skal holdes lukket fra kl. 11 aften til kl. 6 morgen, og maa i denne tid ingen bevertning eller utskjænkning finde sted og ingen gjester indlates eller opholde sig paa saadanne steder.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for reisendes bevertning i hoteller eller losjihus den nævnte del av døgnet.

Politiet kan ved enkelte leiligheter gi speciel tilladelse til at lukke senere end foran bestemt.

Paa den anden side kan politiet, naar vedkommende vert ikke overholder tilbørlig orden, paaby lukning kl. 9 aften.

Politiet kan likeledes paaby lukning kl. 10 hver aften av offentlige steder, hvor der er nogen til forlystelse anbragt indretning, f. eks. keglebane, karusel, hvis benyttelse kan forurolige de omboende. Offentlige idrætspladser kan av politiet paa bydes lukket kl. 11 aften.

En av politiet efter dette kapitel meddelt tilladelse kan naarsomhelst og uten varsel tilbakekaldes.

11. kapitel.

Om offentlige forestillinger og avgift av disse m. v.

§ 65. Tilladelse til at holde konserter, dramatiske forestillinger, skuespil, opera, balletter pantomimer og lignende meddeles av politimesteren, hvis negtelse kan indankes til amtmanden. Av saadanne forestillinger skal der av politimesteren for hver enkelt gang fastsettes en avgift til bykassen av indtil 40 kroner pr. aften. Dog kan saadan avgift av politimesteren i særlige tilfælde frafaldes.

§ 66. Tilladelse til at forevise kunster, dyr, seværdigheter, 20 april-billeder, holde offentlig dans, karusel, cirkus, skytebane, ringkastning, kapløpning, kunstberidning, brytning, magiske, ekvilibristiske og lignende forestillinger gives av politimesteren.

Til alle offentlige forestillinger anvises nødvendig plads for politi- og brandvæsenet. Brandvæsenet godkjender lokalet og fastsætter største antal av besøkende.

§ 67. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser saavelsom ved offentlige møter eller sammenkomster av hvilken-somhelst art skal de besøkende iagttå sømmelighet og orden, og maa de ikke ved støy og braaken, vedholdende mishagsyttringer eller paa anden maate hindre forestillingen, møtet eller sammenkomsten eller forstyrre andres nydelse herav.

§ 68. Til bykassen erlægges saadan avgift:

- a. For forevisning av menagerier, verdensteatre, lysbilleder og lignende samt for cirkusforestillinger indtil 20 pct. av bruttoindtægten.
- b. For hver offentlig dans, forsaavidt vedkommende gjør sig en næring derav, fra 5 til 30 kroner.
- c. For at forevise kunster, seværdigheter, holde karusel, skytebane, ringkastning, kapløpning, kunstberidning, brytning, magiske, ekvilibristiske og lignende forestillinger fra 5 til 10 kroner pr. dag.

Avgiften fastsettes av politimesteren, som undtagelsesvis kan nedsætte den under forannævnte satser eller helt eftergi den, naar forestillingen holdes til fordel for veldædige siemed eller lignende.

12. kapitel.

Almindelige bestemmelser.

§ 69. Alle i denne vedtægt omhandlede bevillinger og tilladelser kan naarsomhelst av politiet tilbakekaldes, naar dette finder, at der begaaes misbruk.

Erlagt avgift tilbakebetales ikke.

§ 70. Undlater nogen at utføre det, som paaligger ham ifølge denne vedtægt, kan politiet sørge for, at det blir utført, eller hindre, at forsømmelsen bevirker skade. De omkostninger, som er forbundet hermed og med fornødne foranstaltninger for at hindre forberedte eller endnu ikke fuldførte arbeider, som strider mot vedtægten, utredes av den skyldige.

§ 71. Overtrædelse av nærværende vedtægts bestemmelser straffes efter straffelovens § 339 med bøter, forsaavidt ikke strengere straffebud kommer til anvendelse.

Bøterne tilfalder statskassen.

§ 72. Nærværende vedtægt træder i kraft 1 — en — maa-ned, efterat den har opnaadd kongelig approbation.

20 april.

Kongelig resolution

av 20 april.

I medhold av §§ 32 og 40 i lov om metrisk maal og vegt av 22 mai 1875 meddeles approbation paa forandringer i og tillæg til det ved kongelig resolution av 27 november 1914 stadfæstede reglement for justervæsenet.

Nedennævnte §§ i reglementet skal herefter lyde:

§ 2. Justerdirektøren har at paase, at de til enhver tid gjældende bestemmelser med hensyn til maal og vegt blir overholdt.

Han kan i specielle tilfælde tillate lempninger i det gjældende justerreglement, forsaavidt angaar tekniske bestemmelser, samt tillate nye redskaper justert prøvevis for et begrænset tidsrum.

§ 3. Justerdirektøren avgir aarlig til vedkommende regjeringsdepartement en indberetning om justervæsenets virksomhet, vigtigere beslutninger og betænkninger i justervæsenets anliggender m. m.

Efter departementets nærmere bestemmelse utgir Justerdirektøren desuten med visse mellemrum en trykt beretning om justervæsenets virksomhet i den forløpne tidsperiode.

§ 46, 1ste og andet avsnit:

§ 46. Justerstemplet skal bestaa av bokstaverne N. J. V., hvorunder er anbragt et tal, der karakteriserer vedkommende justerkammer eller justerkontor, det hele indesluttet i en cirkelformet ramme. Paa Justerdirektørens stempel erstattes tallet med forbokstavene i hans navn.

Stempler av den ældre form (løvestempler) kan indtil videre anvendes; men efterhvert som de i bruk værende stempler av denne form slites ut, blir de at erstatte med stempler av den nye form.

§ 47. a. Særegne stempler, der viser tiden for et redskaps kontrolering av justervæsenet:

Naar redskaper underkastes første gangs justering, samt naar tidligere justerte redskaper undergives revision eller omjustering, skal de, naar de fremdeles findes tilfredsstillende, forsynes med særegne stempler, som viser tiden, naar justeringen, revisionen eller omjusteringen har fundet sted.

Disse tidsstempler skal bestaa i et i en oval ramme anbragt tal, som svarer til aarhundredets løpende aarstal.

b. Aarsmerkernes form og størrelse skal være som 20 april-her angit:

a.

b.

c.

⑭

⑭

hvor a og b betegner staa stempler, c brændstempler.

Med hensyn til valget av a) eller b) skal altid det sidste benyttes, saalænge pladsen tillater det.

c. De omhandlede tidsstempler skal anbringes paa propper av en passende tinblylegering — hvor stemplet ikke hensigtsmæssig kan slaas direkte paa. Disse propper skal altid bunde og være fast inndrevet fra fabrikanten samt være anbragt saa nær hovedstemplets plads som mulig.

Ved blikmaal, eller hvor det ellers passer, kan benyttes tin-klatter.

Ved træmaal — favnemaal etc. — indstøpes proppen paa nærmere forordnet plads.

Hvor det passer, anbringes blyplomber i forbindelse med passende metaltraad.

Ved løse bismertlodder forholdes paa samme maate som ved andre lodder.

Utenfor disse reglementerte justerpropper (med eller uten tilhørende justerhul) maa vegtlodder av hvilkensomhelst art ikke yderligere proppes.

§ 56, 2 det avsnit:

For almindelige likearmede skaal- og taffelvegter, bestemt for en maksimumsbelastning av:

		For skaal- vegter:	For taffel- vegter:
ikke over 500 gram		kr. 0,75	—
» » 1 kilogram		» 1,50	kr. 2,00
» » 5 —		» 2,00	» 3,00
» » 10 —		» 3,00	» 4,00
» » 20 —		» 3,50	» 5,00
» » 50 —		» 4,00	» 6,00
» » 100 —		» 6,00	» 8,00
over 100 —		» 10,00	» 12,00

20 april.

Kongelig resolution

av 20 april.

I medhold av midlertidig lov av 2 april 1917 om foranstaltninger til at øke jordbruksproduksjonen bestemmes, at det indtil videre skal være forbudt at anvende norsk avlede poteter til fôr for andre husdyr end svin, fjærfæ og kaniner uten samtykke av vedkommende provianteringsraad eller det offentlige. Fra forbudet skal være undtatt poteter, som er aapenbart uskikket til settepoteter.

Overtrædelse av dette forbud medfører ifølge loven straf og inddragning.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

20 april.

Kongelig resolution

av 20 april.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Varteigs herred, Smaalenene amt, i møte den 24 januar 1917 besluttede skogvedtægter for herredet:

§ 1. Aavirkning til salg eller industriel produktion av bartrær, som utenpaa barken paa bredeste kant 1,5 m. fra høieste rotgren holder mindre end 16 cm., er forbudt.

§ 2. Forbudet i foregaaende paragraf gjelder ikke:

1. Aavirkning til husbehov eller gaardsfornödenhet for den eiendom, under hvilket skogen er matrikulert, eller til fyldestgjørelse av bruksret, der maatte tilkomme nogen som eier eller bruker av eiendom samt helt tørre eller vindfældte trær.
2. Aavirkning av efternævnte trær efter utblinkning av de av amtet ansatte skogfunktionærer eller en opsynsmand:
 - a. Undertrykte, uveksterlige eller vantrevne trær.
 - b. Syke eller beskadigede trær.
 - c. Trær, som av hensyn til den øvrige skogs trivsel eller til befordring av skogens ettervekst bør hugges.

Under utblinkning av de under litr. a, b og c. nævnte trær hugges merke paa rot og stamme med en av herredsstyret godkjendt blinkøks.

Opsynsmanden eller de av amtet ansatte skogfunktionærer er berettiget til at fordre gjensat friske, kraftige frøtrær, hvor de finder saadant paakrævet av hensyn til skogens ettervekst. Saadanne frøtrær merkes paa særskilt maate og maa ikke

aavirkes eller beskadiges uten efter tilladelse av en av de 20 april. ovennævnte funktionærer.

§ 3. Enhver aavirkning til salg eller industriel produktion (dog ikke aavirkning, som sker i medhold av bestemmelse i § 2 punkt 1) maa anmeldes til vedkommende opsynsmand senest 14 dage, før utblinkning eller, hvor blinkning ikke finder sted, hugst igangsættes.

§ 4. Tvistigheter om utblinkning avgjøres efter vedkommende eiers eller hugstberettigedes begjæring av herredsstyret.

§ 5. Herredsstyret ansætter det fornødne antal opsynsmænd, for hvem der utfærdiges instruks, og hvis løn utredes av herredskassen mot lovbefalt refusion av statskassen, dog saaledes, at skogeier eller bruks- eller hugstberettiget pligter at yde den opsynsmand, som har utført blinkningen eller lignende arbeider for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 6. Overtrædelse av disse vedtægter straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

Kongelig resolution

20 april.

av 20 april.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Søndeleids herred, Nedenes amt, i møte den 14 februar 1917 besluttede skogvedtægter for herredet:

§ 1. Aavirkning til salg eller industriel produktion av bartrær, som 1,5 m. over høieste rotgren holder mindre tvermaal end 16 cm. utenpaa barken paa træets bredeste kant, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan aavirkes helt tørre (døde) og vindfældte trær. Likeledes undertrykte, uveksterlige, vantrevne, syke eller beskadigede trær eller trær, som av hensyn til skogens trivsel eller ettervekst bør hugges.

§ 3. Herredsstyret vælger et skograad paa 5 medlemmer, hvorav mindst 3 skal være eiere av skog eller matrikulert jord med skogbevokset utmark inden herredet. Paa lignende maate vælges 5 varamænd.

Skograadet vælger selv sin formand og næstformand. Formanden fastsætter tid og sted for møterne.

Skograadet ansætter det fornødne antal opsynsmænd og utfærdiger instruks for disse. Det har at paase vedtægtenes overholdelse og at anmelde overtrædelse for politiet. Skograadet avgir aarsberetning til kommunestyret inden utgangen av januar.

20 april.

§ 4. Enhver aavirkning til salg eller industriel produktion maa i betimelig tid forut anmeldes til skograadet.

§ 5. Skograadet har ret til at kontrolere hugst og blinkning efter § 2 og kan forlange, at blinkning foregaar ved en opsynsmand.

§ 6. Opsynsmændene har ret til ved enhver hugst at kræve gjensat det fornødne antal friske, kraftige læ- eller frøtrær, hvor dette findes paakrævet.

Disse trær merkes paa en særskilt maate og maa ikke skades eller fjernes uten samtykke av vedkommende opsynsmand.

§ 7. Opsynsmændenes løn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusion av statskassen, dog saaledes, at utgiftene ved opsynsmandens blinkning utredes av den, for hvem arbeidet er utført.

§ 8. Tvist om utblinkningen avgjøres efter parternes begjæring av skograadet.

§ 9. Disse vedtægter gjælder ikke skog til husbehov eller gaardsfornødenhet for den eiendom, under hvilken skogen er matrikulert, eller til fyldestgjørelse av bruksret, som maatte tilkomme nogen som eier eller bruker av jordeiendom. Heller ikke skal de gjælde for grund, som opryddes til have, akker eller slaatteland eller brukes til byggetomt, vei, industrielt anlæg, oplags-, laste-, lægge- eller velteplads eller — med herredsstyrets tilladelse for hvert enkelt tilfælde — i andet lignende øiemed.

§ 10. Overtrædelse av vedtægtene er belagt med straf.

20 april.

Kongelig resolution

av 20 april.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Østre Molands herred, Nedenes amt, i møte senest den 12 mars 1917 besluttede skogvedtægter for herredet:

§ 1. Aavirkning til salg eller industriel produktion av bartrær, som 2 meter fra høieste rotgren holder mindre tvermaal end 16 cm. utenpaa barken paa træets bredeste kant, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan aavirkes helt tørre (døde) eller vindfældte trær. Likeledes kan uten hinder av samme forbud foretages:

a. Renskningshugst, hvorved forstaaes hugst av undertrykte, vantrevne, skrantende eller øiensynlig beskadigede trær.

b. Tyndingshugst, hvorved forstaaes hugst av træer, som staar 20 april. saa tæt, at efterveksten i den samlede skogbestand hemmes.

§ 3. Enhver aavirkning til salg eller industriel produktion av bartrær maa anmeldes til skograadet i betimelig tid, før blinkning, eller — hvor saadan ikke anvendes — hugst igangsættes.

§ 4. Der anordnes for herredet et skograad paa 5 medlemmer, hvorav mindst 3 skal være eiere av skog eller matrikulert jord med skogbevokset utmark inden herredet. Paa lignende maate vælges 5 varamænd.

Skograadet ansætter det fornødne antal opsynsmænd og utfærdiger instruks for disse. Det har at paase vedtægtenes overholdelse og at anmelde overtrædelse for politiet.

Skograadet vælger selv formand og næstformand. Formanden fastsætter tid og sted for møterne. Skograadet avgir aarsberetning til kommunestyret inden utgangen av januar.

§ 5. Skograadet er berettiget til at øve den kontrol med hugst efter § 2 a og b, som det finder paakrævet, og kan i tilfælde forlange, at hugsten alene skal foregaa efter forutgaaende blinkning utført ved en opsynsmand.

§ 6. Opsynsmændene har at paase vedtægtenes overholdelse og at melde overtrædelse til skograadet.

§ 7. Vedkommende opsynsmand er i ethvert tilfælde av aavirkning til salg eller industriel produktion berettiget til at fordre gjensat de nødvendige friske, kraftige læ og frøtrær. Disse træer merkes paa en særskilt maate og maa ikke skades eller fjernes uten samtykke av opsynsmanden.

§ 8. Tvistigheter om utblinkningen avgjøres efter parternes begjæring av skograadet.

§ 9. Opsynsmændenes løn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusion av statskassen. Utgiftene ved opsynsmændenes blinkning utredes av den, for hvem arbeidet er utført.

§ 10. Disse vedtægter gjælder ikke aavirkning til eget husbehov eller gaardsfornødenhet eller til fyldestgjørelse av bruksret, som maatte tilkomme nogen som eier eller bruker av jordeiendom. De gjælder heller ikke for grund, som opryddes til have, aker eller slaatteland eller anvendes til byggetomt, vei, industrielt anlæg, oplags-, laste-, lægge- eller velteplads eller — med herredsstyrets tilladelse for hvert enkelt tilfælde — i andet lignende oiemed.

§ 11. Overtrædelse av vedtægtene er belagt med straf.

20 april.

Kongelig resolution

av 20 april.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa nedenstaaende av herredsstyret for Gylands herred, Lister og Mandals amt, i møte den 29 december 1916 besluttede skogvedtægter for herredet:

§ 1. Aavirkning til salg eller industriel produktion av bartrær, som 1,5 meter fra høieste rotgren holder mindre tvermaal end 16 cm. utenpaa barken paa træets bredeste kant, er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan aavirkes helt tørre (døde) eller vindfældte trær. Likeledes kan uten hinder av nævnte forbud efter utblinkning av opsynsmanden, amtsskogmesteren eller hans assistent aavirkes:

- a. undertrykte, uveksterlige, vantrevne, syke eller beskaadigede trær;
- b. trær, som av hensyn til skogens trivsel eller ettervekst bør hugges.

Ved utblinkningen merkes træerne paa rot og stamme med en av herredsstyret godkjendt blinkøks.

§ 3. Snauhugst kan tillates, naar opsynsmanden, amtsskogmesteren eller hans assistent gir sit samtykke hertil og paa en tydelig maate avmerker vedkommende hugstflate i marken. Derhos maa skogeieren eller den paa anden maate hugstberetigede forpligte sig til inden 4 aar efter hugsten at beplante hugstflaten med bartrær, medmindre opsynsmanden eller de nævnte amtsskogfunktionærer efter omstændighetene finder dette upaakrævet.

§ 4. Der anordnes for herredet et skograad bestaaende av 5 medlemmer, hvorav minst 3 skal være eiere av skog eller matrikulert jord med skogbevokset utmark inden herredet. Paa lignende maate vælges 5 varamænd. For samtlige kommer reglerne for kommunale formænd og repræsentanters valgbarhet og funktionstid til anvendelse.

Skograadet vælger selv sin formand og næstformand. Det har at paase vedtægtenes overholdelse og at anmelde overtrædelse for politiet. Formanden fastsetter tid og sted for møterne. Skograadet avgir aarsberetning til kommunestyret inden utgangen av januar.

§ 5. Skograadet ansætter en opsynsmand i hver av følgende kredser:

- 1ste kreds. Egedal, Dunsæd, Listøl, Øisæd og Stølen.
- 2den » Løvland, Seland, Kroslid og Grøtteland.
- 3dje » Espelid, Homme, Fedjestad og Kongevold.

- 4de kreds Rundaas, Ehom, Nedland, Hegland og Lid. 20 april.
 5te » Gyland, Urdal og Hammer.
 6te » Ryg, Skaret, Laugstøl, Mydland, Sandvan, Birkeland.
 7de » Eitland, Kleven, Fosdal, Netland og Klungland.
 8de » Hammer, Hellestøl, Egaas st. og l. Tesaag og Klungland.
 9de » Egeland, Fedog, Øystøl og Jellesæd.
 10de » Voilaas, Nuland, Aatland og Tømmerlid.
 For disse opsynsmænd utfærdiger skograadet fornøden instruks.

§ 6. Opsynsmændenes løn utredes av herredskassen mot lovbestemt refusion av statskassen.

Skogeier og bruks- eller hugstberettiget pligter at yde den opsynsmand, som utfører blinkning, utvisning eller andet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 7. Enhver aavirkning til salg eller industriel produktion anmeldes til opsynsmanden mindst 8 dage, før utblinkning eller hugst igangsættes.

§ 8. Tvistigheter om utblinkningen avgjøres efter parternes begjæring av skograadet.

§ 9. Overtrædelse av vedtægtene er belagt med straf.

Kongelig resolution

20 april.

av 20 april.

Bestemmelserne i lov av 16 mars d. a. om tillæg til lov av 29 april 1915 om stempelavgift av cigarer, cigaretter, cigarethylser, snus m. v. sættes i kraft fra 14 mai 1917, forsaavidt de angaar den avgiftspligtige røktobak, og ellers fra 1 august s. a.

Kongelig resolution

20 april.

av 20 april.

I henhold til skattelov for byene av 18 august 1911 § 6 meddeles stadfæstelse paa den av Fredrikstads bystyre i møte den 29 mars d. a. fattede beslutning om forandringer i de gjældende vedtægter for taksering til eiendomsskat av de faste eiendomme i kjøpstaden.

Ifølge beslutningen skal vedtægtenes §§ 1 og 3 herefter lyde saaledes:

20 april. § 1. Til at foreta værdsættelse av de skattepligtige eiendomme vælges der av bystyret saa mange sæt takstmænd med varamænd, som det ansees nødvendig til betimelig tilendebringelse av taksterne. Formandskapet utvælger blandt takstmændene en formand, som leder forretningsordenen.

Værdsættelsen av hver enkelt eiendom foregaar ved en nævnd, bestaaende av 3 av de valgte takstmænd. Inndelingen i nævnder foretages av formanden, som ogsaa utpeker en av nævndens medlemmer som takstbestyrer. Formanden fungerer selv som takstbestyrer i den nævnd, han tilhører.

Bystyret vælger tillike en maskinkyndig og en jordbrukskyndig mand med varamand til i paakommende tilfælde at delta i værdsættelsen.

Til opnaaelse av den størst mulige enhet i værdsættelserne foranstalter formanden avholdt prøvetakster og fællesmøter i den utstrækning, det ansees nødvendig.

§ 3. Ved takseringen ansættes eiendommens takstverdi til det beløp, som eiendommen efter sin beskaffenhet, anvendelighet og beliggenhet antages at kunne avhændes for under sedvanlige omsætningsforhold ved frit salg.

Ved værdsættelsen blir at ta hensyn til stedseværende servitutter til byrde eller til fordel for eiendommen. Derimot tages ikke hensyn til grundleie eller jordavgift, som maatte paahvile eller tilkomme en eiendom.

Ved værdsættelse av fabrikker og andre industrielle anlæg medtages maskiner og andet, som hører anlægget til og er nødvendige for anlæggets oiemed. Dog medtages ikke arbeidsmaskiner med tilbehør eller hvad dermed kan sættes i klasse, som ikke utgjør en integrerende del av anlægget.

Bestaar en eiendom av bebygget og ubebygget grund, skal sammen med bygningene værdsættes den tomt, hvorpaa den er opført, samt det til bygningen hørende gaardsrum og anden ubebygget grund, som ikke hensigtsmæssig kan anvendes til særskilt bebyggelse, men efter sin beskaffenhet og utstrækning væsentlig kun kommer i betragtning som tilbehør til bygningen.

Den øvrige ubebyggede del av eiendommen værdsættes særskilt.

Ved enhver takst anføres til protokols — ved siden av værdsættelsen av den samlede eiendom — den antagne grundverdi pr. m.² av den bebyggede og den iøvrig sammen med bebyggelsen takserte grund.

Rundskrivelse fra Socialdepartementet til amtmændene

20 april.

av 20 april.

I en til departementet indkommet forestilling har medicinaldirektøren henledet opmærksomheten paa, at der utvilsomt forekommer adskillig sløseri og vistnok ogsaa misbruk av det for tiden meget anvendte medikament Acidum acetylo-salicylicum (Acetyl-salicylsyre), som sælges paa apotekene i haandkjøb.

Da det tildels har været forbundet med adskillig vanskelighet at faa dette lægemiddel indført, meddeles, at departementet i henhold til apoteklovens § 19 (jfr. kongelig resolution av 7 februar 1913) herved bestemmer, at Acidum acetylo-salicylicum (Acetyl-salicylsyre), Aspirin, samt tabletter og andre præparater, som indeholder Acetyl-salicylsyre, indtil videre ikke maa utleveres i haandkjøb i større portioner end 10 gram ad gangen. Stoffet maa derhos i haandkjøb bare utleveres i avdelte doser (tabletter, kapsler eller pulvere) paa høist 1 gram. Herfra undtages dog leveranser til medicindispenserende læger og sykehus samt til andre apotek, drogehus og fabrikanter, som benytter stoffet i sin bedrift.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

21 april.

av 21 april.

Under henvisning til kongelig resolution av 18 august 1916, dens punkt II, 2, og Provianteringsdepartementets kundgjørelse av 22 december 1916, opfordres herved de, som sitter inde med fetsild, som var i beholdning den 18 august 1916, til uopholdelig og senest inden 15 mai 1917 at indsende hertil de for disse fetsildbeholdninger utstedte attester med oplysning om, hvor den i attesten omhandlede fetsild er beroende og om hvem, som er eier av den. Først naar Provianteringsdepartementet har hat anledning til at undersøke attestene og har git dem paategning om, at de er iorden, vil de kunne benyttes videre til utførsel av vedkommende parti. De attester, som ikke er indsendt hertil inden den ovennævnte frist 15 mai 1917, kan ikke ventes godkjendt.

Utgiver: Byraachef Young.